

Krausz Károlyné

Egy parkban ülök Győrött. Ahogy elnézem, az 1960-as években készülhetett a kép. Mikor hazajöttünk teljesen egyedül, ehhez a barátnőmhöz mentem, akivel elkerültem Auschwitzba, mert tudtam, hogy senkim nincs, de ő is valahol lakott, és egy évig olyan összevissza voltunk Győrött [Az 1941-es népszámlálás szerint Győr lakosságának 8,2 százaléka volt zsidó, 4688 fő. 1946-ra 950-en maradtak (1,5%). -- A szerk.]. Győrben aztán megismerkedtem, illetve ismertem a második férjemet még háború előttről. Krausz Károlynak hívták. 1903-ban született és 1983-ban halt meg. Összehozott bennünket az a tudat, hogy ő volt utoljára együtt az első férjemmel, tudott mesélni róla, és valahogy összekeveredtünk, ő is egyedül volt, én is egyedül voltam. Úgyhogy újra elkezdtük közösen az életet. Nem szerettem Győrt soha, utána meg pláne nem szerettem, hogy ez a sok borzalom történt velünk, de mégis ott ragadtunk. A második férjem is kereskedelmiben végzett, és egy nagy megyei vállalatnál volt főkönyvelő a háború után. 1947-ben házasodtunk

össze. Polgári esküvő volt. Mi nagyon jóban voltunk a győri főrabbiival, aki aztán Bécsbe került főrabbinak. 8 hónapos terhes voltam, és gyakran járt hozzánk. Egyszer eljött, és csináltam valami vacsorát -- ő ugyan csak kósert evett, nálunk nem volt kóser, de azért megette, vallásos volt, de erre nem adott -, és akkor két baráti házaspár is ott volt nálunk, és ott megtartotta az egyházi esküvőt. Úgyhogy pap által is meg lettünk áldva, de az ő kérésére valóban, mert egyikünk sem ragaszkodott ehhez. Ket gyerekem született, akkor évekig velük voltam, nem dolgoztam. 1952 szeptemberében én már éreztem, hogy nekem muszáj hazulról elmennem. Volt háztartási alkalmazott. Az ottani OTP igazgató helyettesével nagyon jóban voltunk, régi barátok voltunk, és azt mondta, hogy menjek el 3 hónapra dolgozni az OTP-be. És a 3 hónapból 25 év lett, és onnét mentem nyugdíjba. Ez volt az egyetlen komoly állásom: belső ellenőr voltam. A gyerekek meg közben iskolába jártak, akkor már volt időszak, hogy nem volt, aki velük legyen, nem volt háztartási alkalmazott, akkor ők már elég önállóak voltak. Volt napközi, ott ettek, kulcsuk volt, és délután hazajöttek.